

┌ TRANSPORT COMPACT DISC to urządzenie służące do odczytania sygnału audio z płyty Compact Disc i wysłania go do zewnętrznego przetwornika cyfrowo-analogowego. W skład transportu CD wchodzi dwa główne elementy: napęd (mechanika) oraz transmiter (elektronika). Wśród wielu inżynierów panuje przekonanie, że przy dobrym taktowaniu transport CD nie powinien mieć wpływu na dźwięk. Nie muszę chyba mówić, że się mylą – i to mylą się jak diabli! ┘

Zmierzch danej technologii wyznaczany jest przez zastępowanie jej nowszą, ewentualnie przez jej naturalny zanik. Obydwa przypadki to wynik zmiany w czasie. Obserwujemy to na co dzień, bo mało kto kuje dzisiaj podkowy, niewielu jest bednarzy, a i krawcy nie są równie popularni, co niegdyś. W elektronice tę prawidłowość widać chyba najlepiej, bo to ona podlega ostatnimi czasy największym zmianom.

Istnieje jednak coś takiego, jak „bufor” kulturowy, który powoduje, że choć nowe nas kusi, niechętnie porzucamy stare rozwiązania, tym bardziej, jeśli się sprawdzają. Dzięki jego obecności możemy się dziś cieszyć zarówno płytami winylowymi, krążkami Compact Disc, jak i plikami.

| Jeszcze nie umarł!

Technologia Compact Disc jest stosunkowo prymitywną – z dzisiejszego punktu widzenia – metodą przekazania materiału muzycznego; chodzi o przekaz ze studia nagraniowego do naszych domów. Istnieją obecnie znacznie bardziej zaawansowane technologicznie i bardziej eleganckie metody, przede wszystkim streaming, gdzie otrzymujemy niemal idealną kopię plików, które wyszły spod ręki masteringowca.

Dlaczego więc w ogóle zajmujemy się tą przestarzałą technologią? Odpowiedź jest tyleż prosta, co niepokojąca: ponieważ **wciąż za jej pośrednictwem możemy otrzymać topowy dźwięk, najczęściej lepszy niż dzięki streamingowi.**

O zmierzchu technologii Compact Disc mówi się od wielu lat, pamiętam, że jakieś dziesięć lat temu przedstawiciel firmy Cambridge Audio, a więc firmy trzymającej rękę na pulsie rynku

To oczywiście nie do końca sprawiedliwe porównanie, bo prawdziwy cud austriackiego urządzenia rodzi się w jego części cyfrowej i efektem jest dźwięk wybitny, to jednak potwierdziło się coś, co sobie w jakiejś mierze uświadamiałem od dłuższego czasu – transport w Ayonie do najlepszych nie należy. Porównanie to może być jednak o tyle wiążące, że w ten sam sposób porównywałem transport mojego odtwarzacza z transportami innych firm, znam więc jego słabe i mocne strony, i tylko w jednym przypadku efekt był podobny, przy porównaniu z transportem [CEC TL0 3.0](#).

Rzecz, która od razu zaczyna wiercić nam dziurę w głowie jest subiektywna różnica w głośności. **Reimyo wydaje się grać głośniej.** To odczucie subiektywne, podkreślam to, bo przecież poziom sygnału cyfrowego jest identyczny dla wszystkich transportów CD, a jednak – Reimyo grał „głośniej”. Myślę, że to efekt spłaszczenia dźwięku przez transport Ayona, a także jego zgaszenie. To chyba dwa elementy, które obiektywnie zmieniają się najbardziej.

Wszystkie płyty, które wykorzystałem w czasie odsłuchów, począwszy od pięknej, nowej płyty grupy Voo Voo pt. *Za niebawem*, poprzez wersję master CD-R krążka Polish Jazz Quartet i master CD-R *Getz/Gilberto*, na masterze CD-R jeszcze niewydanej płyty MAP *Grooveoberek*, grupy Adama Czerwińskiego, na której gra Krzesimir Dębski, skończywszy – wszystkie one zabrzmiały z Reimyo bardziej prawdziwie, mocniej, dynamiczniej, w o wiele bardziej otwarty sposób.

To chyba najważniejsza zaleta tego urządzenia – otwieranie dźwięku, przy zachowaniu charakteru samego nagrania. Słabe transporty gaszą brzmienie, a często – jak w przypadku Ayona – fałszywie je ocieplają (wciąż mówię o jego transporcie, a nie o kompletnym odtwarzaczu). Gaszą wysokie tony, przez co brzmienie wydaje się cieplejsze i bardziej „analogowe”. W rzeczywistości to brzmienie po prostu słabsze, a nie „analogowe”. Prawdziwą, niefałszowaną „analogowość”, czyli kompletność dźwięku pokazał CDT-777 Toku.

Świetnie słycać to było właśnie z płytą *Grooveoberek*. Zamieszczono na niej jazzową, eteryczną wersję *Godzinek*,

HIGH
15 ANNI
FIDELITY.PL

HIGH
15 ANNI
FIDELITY.PL

HIGH
15 ANNI
FIDELITY.PL

popularnego, mówił mi, że szykują się do wygaszenia tej kategorii urządzeń, choć będą je produkowali dopóki będą mieli sygnały z rynku, że są na nie chętni. Dzisiaj Cambridge Audio ma w swojej ofercie odtwarzacze CD, transport CD i szykuje się do premiery topowego odtwarzacza CD z serii Edge. Czyli – ludzie tego potrzebują.

Symptomatycznym dla myślenia o CD wydarzeniem była premiera w 2017 roku odtwarzacza CD firmy Hegel, który otrzymał nazwę [Mohican](#). Jego nazwa mówi sama za siebie – miał to być ostatni odtwarzacz tego typu w historii firmy, sygnalizujący zmierzch pewnej epoki.

O tym, jak bardzo się Norwegowie pospieszyli świadczy fakt aktywności na tym polu właśnie firmy Cambridge Audio, a jeszcze mocniej informacja, którą otrzymaliśmy dosłownie kilka dni temu, a mianowicie, że Pro-Ject przygotował nowiutki transport CD, którego mechanika powstała w wyniku współpracy jego inżynierów oraz austriackiej firmy Stream Unlimited. **Coś mi mówi, że pogłoski o śmierci formatu Compact Disc były przedwczesne :) Ponownie!**

| CDT-777 TOKU

W momencie pisania tego testu informacji o transporcie CDT-777 Toku firmy Reimyo właściwie nie ma żadnych. Wyszukiwarki wyrzucają może ze dwa rekordy z nim związane, a i one są raczej bezużyteczne. Także **pan Kazuo Kiuchi, właściciel firmy, milczy na jego temat, odsyłając mnie do odsłuchów**. Musimy więc pozbiierać te odrobiny informacji, które są dostępne.

Reimyo, w języku japońskim ‘cud’, to marka należąca do grupy [Combak Corporation](#), w ramach których oferowane są urządzenia elektroniczne: transport CD, przetwornik D/A, przedwzmacniacz liniowy, wzmacniacz mocy oraz kondycjoner napięcia zasilającego AC; przedwzmacniacz i wzmacniacz mocy są urządzeniami lampowymi.

W 2016 roku pan Kazuo Kiuchi, po dwóch latach prac, zaprezentował nową wersję przetwornika cyfrowo-analogowego [DAP-999EX Limited](#), z dopiskiem TOKU (obecna cena: 63990 zł). Urządzenie to powstało z inspiracji tekstów z „High Fidelity”, a także nagrody RED Fingerprint, dlatego wersja ta nosi też nazwę [DAP-999EX Limited Toku High Fidelity Edition](#).

Zmiany w stosunku do poprzedniej wersji były znaczące i dotyczyły niemal wyłącznie przetwarzania sygnału cyfrowego. W Toku sygnał ten konwertowany jest synchronicznie, w układzie K2 JCV8009, do postaci 24/176,4; zamiana słów 16-bitowych na 24-bitowe w układzie K2 dokonywana jest przez interpolację, a nie przez dodanie „pustych” zer.

Tabliczka Toku na ścianie przedniej transportu CDT-777 Toku oznacza, że także i on został zmodernizowany. W instrukcji obsługi nie ma żadnych informacji na temat tych zmian i różni ją od wcześniejszych wersji jedynie czerwona pieczęć. To transport Compact Disc typu top-loader. Płytkę kładzie się w nim bezpośrednio na osi silnika, dociskając krążkiem. Zamknięcie pokrywy – ręczne – inicjuje czytanie TOC, czyli spisu treści.

Z rzeczy, które wiemy należy wymienić napęd – to jednostka Philipsa CD Pro-2M z wykonywanym samodzielnie, sporej wielkości, krążkiem dociskowym. Ten ma jednak zwykle mocowanie, czyli poprzez plastikowy element o kształcie trapezu. Urządzenie ma znakomitą obudowę z aluminiowych płyt i stoi nie na prostych nóżkach, a na aluminiowych płaskownikach, do których wkręcono stożki; całość stoi na podkładkach firmy Harmonix, kolejnej marki pana Kiuchi-san.

Digital Audio Processor Toku pana Kazuo Kiuchi robił tylko jedną

staropolskich śpiewów liturgicznych. Jest niezwykle poruszająca i niebywale nagrana – to po prostu kiler i gotowy hit na wszystkie wystawy audio przez kilka kolejnych lat. Co ciekawe, została nagrana „przy okazji”, jako uzupełnienie płyty.

Ale do rzeczy – słuchałem jej z analogowej taśmy-matki, „lakieru” z którego wykonano matryce oraz z płyty testowej (*test pressing*), a na końcu z krążka CD. I co? I wersja CD tonalnie i atmosferą była najbliższą taśmy-matki! Wersje winylowe były znakomite, ale modyfikowały brzmienie w innym kierunku. Bardzo podobne różnice usłyszałem porównując transporty Ayona i Reimyo. Ten drugi był bliżej tego, co słyszałem z analogowego masteru na taśmie.

| Porównanie #2

Odsłuch w systemie, w którym odtwarzacz SACD Ayon Audio pracował jako zintegrowany odtwarzacz, z transportem CD Reimyo podłączonym do jego wejścia cyfrowego, przyniósł mniej emocji. A to dlatego, że dźwięk obydwu systemów był na zbliżonym poziomie, różniąc się jedynie sposobem prezentacji.

Reimyo w roli źródła zabrzmiał nieco bardziej twardo, z mocniej zaznaczonym basem. To było mniej nasycone na górze granie, z nieco mniejszymi elementami ze środka pasma. Ale też było to granie energetyczne, z nerwem. Ayon brzmiał w bardziej miękkim sposób, bardziej pastelowo.

Co ciekawe, także i w takim porównaniu nagrania odtwarzane przez Reimyo wydawały się nieco głośniejsze. Tym razem było to spowodowane nie lepszym definiowaniem informacji przez ten transport, a przez podawanie informacji bliżej nas. Ayon ukazuje głębszą scenę, także pierwszy plan jest z nim nieco bardziej oddalony.

Jak się wydaje, zalety prowadzenia sygnału cyfrowego łączem I2S wewnątrz odtwarzacza – a tak łączą się mechanizmy z przetwornikami D/A w odtwarzaczach zintegrowanych, dawał punkty, które pozwalały zrównoważyć odtwarzaczowi Ayona zalety, znacznie lepszego pod względem mechanicznym, transportu Reimyo.

Ale, jak mówię, nie były to różnice, które by eliminowały jeden, czy drugi napęd. Dopóki nie przyszło do płyt SACD. Zabrzmiały one z Ayona w głębszy, mocniejszy, bardziej nasycony sposób – po prostu były bardziej wyrafinowane. Te same płyty, ale odtwarzane przez Reimyo z warstwy CD, były nieco prostsze i nie tak „analogowe”.

| Porównanie #3

Ostatnim porównaniem, jakie wykonałem był odsłuch pełnego systemu Reimyo Toku, a potem mojego odtwarzacza odniesienia. Z płytami CD obydwie systemy zabrzmiały po prostu fantastycznie. **Japoński odtwarzacz pokazuje wszystko mocniej, bardziej jednoznacznie i bliżej. Niżej schodzi na basie, który jest wielobarwny i bardzo ładnie definiowany.** Z kolei Ayon lepiej wypełnia środek pasma i gra łagodniejszą, bardziej „przestrzenną” górą pasma.

Muzyka odtwarzana przez system Reimyo brzmi w sposób nieco bardziej zbliżony do płyty winylowej, z kolei Ayon jest bliżej analogowej taśmy. Obydwie spojrzenia są równoważne. Tym bardziej, że odtwarzacz pana Kiuchi-san pokazuje wydarzenia z żywiołowością i namacalnością, którą znam z płyt XRCD, a lubię ten sposób grania, to po prostu ta sama „rodzina” emocji. Bas jest ładnie kontrolowany i schodzi nisko, co nadaje przekazowi cech wydarzenia na żywo – instrumenty mają dobre wymiary, a nie są małą kropką na „obrazie”.

rzecz: zamieniał sygnał cyfrowy z płyty Compact Disc na analogowy, akceptując wyłącznie sygnał 16-bitowy. **Transport CDT-777 Toku jest równie minimalistyczny: czyta tylko płyty CD (CD, CD-R i CD-RW) i ma jedno, jedyne wyjście cyfrowe: RCA z sygnałem S/PDIF.** Nie ma w nim żadnego upsamplera, nie ma też łącza do synchronizacji zegarów między transportem i przetwornikiem D/A, nie ma wejścia na zewnętrzny zegar. To transport CD w postaci „czystej”.

| JAK SŁUCHALIŚMY

Tak się składa, że słuchałem wcześniejszej wersji tego transportu właśnie z przetwornikiem D/A [DAP-999EX TOKU High Fidelity Edition](#). Do porównania miałem wówczas – to był 2016 rok – mój odtwarzacz CD, także z transportem Philips CD Pro-2M, Ancient Audio Lektor AIR V-edition. Od tamtego czasu sporo się w moim systemie zmieniło, bo źródłem sygnału jest w nim odtwarzacz Ayon Audio CD-35 HF Edition, zasilany kablem Siltech Triple Crown Power, mam też nowe kable głośnikowe – również Siltech Triple Crown.

Transport i przetwornik D/A Reimyo stanęły na półce Finite Elemente Pagode Edition. Pan Kiuchi zwraca w instrukcji urządzenia uwagę na to, że zostało ono okablowane przewodami jego produkcji i zalecałoby nie przerywać tego ciągu i że lepiej stosować do zasilania kable jego produkcji. Transport zasilany był więc kablem 聖 [Hijiri SMT 'Takumi' Maestro](#), a przetwornik D/A kablem 聖 [Hijiri SM2R 'Sound Matter'](#). Do połączenia transportów z DAP-em wykorzystałem nowy kabel cyfrowy 聖 [Hijiri HDG-R1-Harmonix HS-102](#).

System Reimyo stanął w tym samym miejscu, w którym odsłuchiwałem wcześniej jego wersję ze starszym transportem, a także w miejscu, gdzie wcześniej stał system CEC-a – transport [TLO 3.0](#) oraz przetwornik [DA0 3.0](#) oraz Métronome Technologie Dream Play CD: [Kalista](#). Test miał charakter porównania A/B ze znanymi A i B. Próbkę muzyczną miały długość 2 min. Odsłuchiwane były również całe płyty – przez kolumny oraz referencyjny system słuchawkowy.

REIMYO w „High Fidelity”

- Odsłuch

Nagrania użyte w teście (wybór):

- Polish Jazz Quartet, *Polish Jazz Quartet*, Polskie Nagrania „Muza”/Warner Music Poland, „Polish Jazz | vol. 3”, Master CD-R (1965/2016); recenzja wersji CD [TUTAJ](#)
- Aquavoice, *Silence*, Zoharum ZOHAR 168-2, Master CD-R (2018); recenzja [TUTAJ](#)
- Stan Getz/Joao Gilberto, *Getz/Gilberto*, Verve/Lasting Impression Music LIM K2HD 036, K2HD Mastering, „24 Gold Direct-from-Master Edition UDM”, Master CD-R (1964/2009)
- Voo Voo, *Za niebawem*, Wydawnictwo Agora 5903111492953, CD (2019)
- MAP feat. Krzesimir Dębski, *Groovoberek*, AC Records ARC 012, Master CD-R (2019)

Podsumowanie

Co by nie mówić – było to porównywane granie, nieco inne, ale na równie wysokim poziomie. Co prowadzi wprost do konkluzji: **nowy transport Reimyo jest jednym z najlepszych transportów CD na rynku, to top topów.** Mechanika Philipsa ma swój własny „sound”, to się nie zmieniło, ale jest on teraz bardziej uniwersalny i idący w kierunku tego, co dają płyty SACD. Jeśli więc waszym podstawowym źródłem muzyki są płyty CD trudno będzie znaleźć lepsze źródło niż system Reimyo.

Nie słyszałem wprawdzie wszystkich topowych odtwarzaczy CD i SACD na świecie, z drugiej jednak strony słyszałem większość z nich. Transport CD Reimyo CDT-777 Toku z przetwornikiem DAP-999EX TOKU High Fidelity Edition tej firmy mógłbym być moim systemem. Stoi na tej samej półce, co pełny zestaw dCS Vivaldi, co odtwarzacz HDCD firmy Spectral, co system firmy CEC, co mój odtwarzacz Ayon Audio. Nagroda GOLD Fingerprint, którą przyznajemy transportowi Reimyo, a także pełnemu systemowi Toku tej firmy nie podlega więc dyskusji.

- Budowa

Reimyo CDT-777 TOKU jest transportem płyt Compact Disc; CDT = Compact Disc Transport. Jego jedynym zadaniem jest odczytanie informacji z krążka CD i wysłanie ich do zewnętrznego przetwornika cyfrowo-analogowego. To urządzenie łączące świat mechaniki i elektroniki cyfrowej, w pewnej mierze powtarzający to, co robi gramofon z wkładką.

Obudowa | Mechanika wymaga solidnej, przemyślanej struktury. Dlatego też obudowa CT-777 jest bardzo ciężka. To aluminiowe, grube płyty połączone ze stalowymi elementami. Górna ścianka jest przykręcona kilkunastoma śrubami i dodatkowo wzmacniana przez dwie „wręgi”, które przy okazji ukrywają śruby. Całość stoi na czterech aluminiowych stożkach wkręcanych do grubych płytek poszerzających obrys urządzenia, a tym samym obniżających jego punkt ciężkości i poprawiających stabilność – podobne rozwiązanie znajdziemy w kolumnach głośnikowych.

Przód i tył | Z przodu umieszczono niewielki, słabo widoczny wyświetlacz, będący częścią „kitu” transportu Philips CD-Pro 2M. Wydaje mi się, że warto by pomyśleć w którejś rewizji o dużym wyświetlaczu LED, na przykład w kolorze czerwonym. Płytę wkładamy do, zasuwanej ręcznie, komory i przyciskamy aluminiowym krążkiem. Sygnał wysyłamy na zewnątrz przez wysokiej klasy gniazdo RCA w którym najpierw styka się masa, co zapobiega uszkodzeniom przetwornika. Na tylnej ścianie jest jeszcze gniazdo zasilające IEC.

Odsłuch podzielony został na dwie części, a właściwie na trzy. W pierwszej [#1] porównałem z Reimyo sekcję transportu odtwarzacza Ayon Audio – obydwa urządzenia podłączone były kablem cyfrowym RCA→RCA do przetwornika cyfrowo-analogowego Toku. Chciałem zobaczyć, jak transport Reimyo sprawdza się w porównaniu ze zwykłym, niespecjalizowanym transportem SACD/CD.

W części drugiej [#2] CDT-777 Toku podłączyłem, tym samym kablem cyfrowym, do wejścia cyfrowego w odtwarzaczu SACD Ayona. Sygnał jest w nim obrabiany w ten sposób, że jest upsamplowany do DSD256 i dopiero konwertowany do postaci analogowej. W tej części porównałem też płyty SACD odtwarzane przez Ayona oraz warstwy CD z tych samych płyt odtwarzane przez Reimyo. Chciałem zobaczyć, jak daleko są jedne od drugich.

| Porównanie #1

Porównanie transportu Reimyo z transportem będącym częścią odtwarzacza Ayon Audio CD-35 HE Edition, podłączanych do przetwornika tej firmy, może przyprawić o mały zawał serca. A przynajmniej o poważne palpitacje. **Reimyo jest bowiem wielokrotnie lepszym systemem czytającym dane z płyt CD.** Nie „trochę”, nie „w jakieś mierze”, a już na pewno nie „być może” – CDT-777 Toku pozamiatął systemem czytającym w Ayonie przedpole.

Środek | Środek został podzielony na kilka komór przez grube płyty z aluminium. Po lewej stronie znalazł się bardzo rozbudowany zasilacz, a po prawej serwo napędu. W zasilaczu mamy aż trzy, duże transformatory typu R-core, ulubione przez japońskich producentów, tutaj firmy Kitamura Kiden. Jeden z nich jest tuż przy zasilaczu, a dwa kolejne, które się tam nie zmieściły, są za napędem. Widać tu wiele stabilizowanych linii, a przy gnieździe IEC jest filtr typu podwójne „Pi” oraz element marki Enacom, jednej z marek Combak Corporation – to filtr szumów.

Sam napęd już omówiliśmy. Tutaj widać, że jest przykręcony „na sztywno” do solidnego, metalowego elementu, a ten do bocznych płyt z aluminium. Serwo na płytce drukowanej, a także układ nadajnika S/PDIF, znalazły się na płytkach po drugiej stronie napędu.

Pilot | Pilot zdalnego sterowania mógłby służyć w muzeum elektroniki popularnej jako przedstawiciel przełomu lat 80. i 90. jest mało ergonomiczny i dość brzydki. Reimyo jest jednak w tej mierze niezwykle konserwatywne i nie spodziewałbym się, że coś w tej mierze się zmieni.

Dane techniczne (wg producenta)

Wyjście cyfrowe: IEC958/EUB Standard
Amplituda sygnału: 0,5 V_{p-p} (+/-0,25 V 0-p)
Impedancja wyjściowa: 75 Ω
Pobór mocy: 15 W
Wymiary (S x W x G):
obudowa: 430 x 325 x 88 mm
wraz z nóżkami: 466 x 361 x 131mm
Waga: 14

Dystrybucja w Polsce

MOJE AUDIO

ul. Sudecka 152
53-129 Wrocław | POLSKA

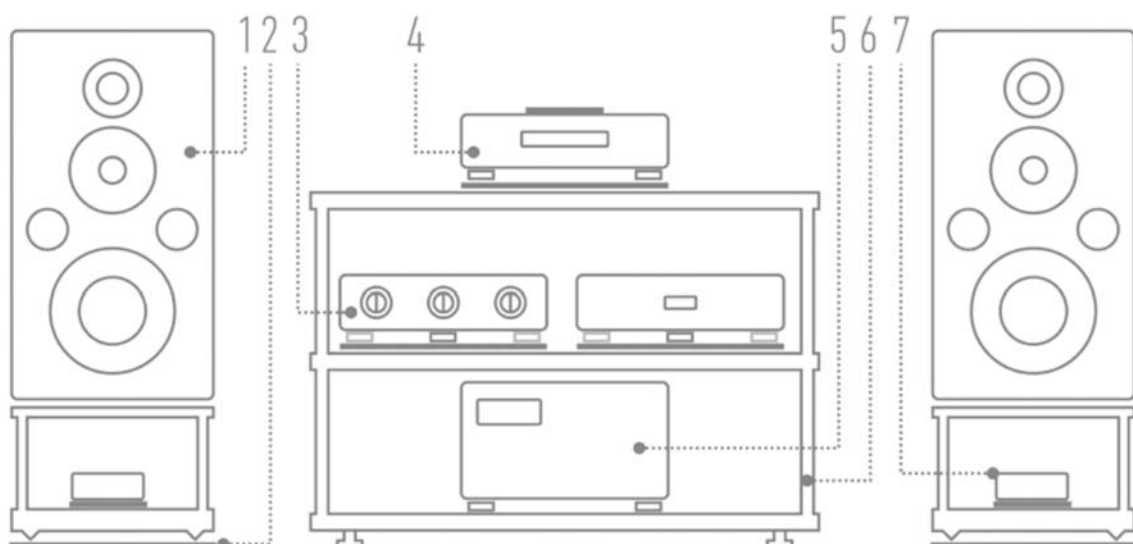
tel. +48 606 276 001

mojeaudio.pl

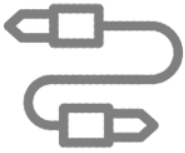

HighFidelity.pl

System referencyjny 2019

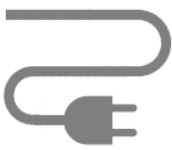
- [1] Kolumny: HARBETH M40.1 [\[TEST\]](#)
[2] Podstawki: ACOUSTIC REVIVE (custom)
[3] Przedwzmacniacz: AYON AUDIO Spheris III [\[TEST\]](#)
[4] Odtwarzacz Super Audio CD: AYON AUDIO CD-35 HF Edition No. 01/50 [\[TEST\]](#)
[5] Wzmacniacz mocy: SOULUTION 710
[6] Stolik: FINITE ELEMENTE Pagode Edition [\[OPIS\]](#)
[7] Filtr głośnikowy: SPEC REAL-SOUND PROCESSOR RSP-AZ9EX (prototyp) [\[TEST\]](#)
-

Okablowanie

Interkonekt: SACD → przedwzmacniacz - SILTECH Triple Crown (1 m) [\[TEST\]](#)
Interkonekt: przedwzmacniacz → wzmacniacz mocy - ACOUSTIC REVIVE RCA-1.0 Absolute Triple-C FM (1 m) [\[TEST\]](#)
Kable głośnikowe: SILTECH Triple Crown (2,5 m) [\[ARTYKUŁ\]](#)

Zasilanie

Kabel zasilający AC: listwa zasilająca AC → odtwarzacz SACD - SILTECH Triple Crown (2 m) [\[TEST\]](#)
Kabel zasilający AC: listwa zasilająca AC → przedwzmacniacz - ACOUSTIC REVIVE Power Reference Triple-C (2 m) [\[TEST\]](#)
Kabel zasilający AC: listwa zasilająca AC → wzmacniacz mocy - ACROLINK Mexcel 7N-PC9500 [\[TEST\]](#)
Kabel zasilający: gniazdko ścienne → listwa zasilająca AC - ACROLINK Mexcel 7N-PC9500 (2 m) [\[TEST\]](#)
Listwa zasilająca: AC Acoustic Revive RTP-4eu ULTIMATE [\[TEST\]](#)
Listwa zasilająca: KBL Sound REFERENCE POWER DISTRIBUTOR (+ Himalaya AC) [\[TEST\]](#)
Platforma antywibracyjna pod listwą zasilającą: Asura QUALITY RECOVERY SYSTEM Level 1 [\[TEST\]](#)
Filtr pasywny EMI/RFI (wzmacniacz słuchawkowy, wzmacniacz mocy, przedwzmacniacz): VERICTUM Block [\[TEST\]](#)

Elementy antywibracyjne

Podstawki pod kolumny: ACOUSTIC REVIVE (custom)
Stolik: FINITE ELEMENTE Pagode Edition [\[OPIS\]](#)
Platformy antywibracyjne: ACOUSTIC REVIVE RAF-48H [\[TEST\]](#)
Nóżki pod przedwzmacniaczem: FRANC AUDIO ACCESSORIES Ceramic Classic [\[ARTYKUŁ\]](#)
Nóżki pod testowanymi urządzeniami:

- PRO AUDIO BONO Ceramic 7SN [\[TEST\]](#)
- FRANC AUDIO ACCESSORIES Ceramic Classic [\[ARTYKUŁ\]](#)
- HARMONIX TU-666M „BeauTone” MILLION MAESTRO 20th Anniversary Edition [\[TEST\]](#)

Analog

Przedwzmacniacz gramofonowy:

- GRANDINOTE Celio Mk IV [\[TEST\]](#)
- RCM AUDIO Sensor Prelude IC [\[TEST\]](#)

Wkładki gramofonowe:

- DENON DL-103 | DENON DL-103 SA [\[TEST\]](#)
- MIYAJIMA LABORATORY Madake [\[TEST\]](#)
- MIYAJIMA LABORATORY Zero [\[TEST\]](#)
- MIYAJIMA LABORATORY Shilabe [\[TEST\]](#)

Ramię gramofonowe: Reed 3P [\[TEST\]](#)

Docisk do płyty: PATHE WINGS Titanium PW-Ti 770 | Limited Edition

Mata:

- HARMONIX TU-800EX
- PATHE WINGS

Słuchawki

Wzmacniacz słuchawkowy: AYON AUDIO HA-3 [\[TEST\]](#)

Słuchawki:

- HiFiMAN HE-1000 v2 [\[TEST\]](#)
- Audeze LCD-3 [\[TEST\]](#)
- Sennheiser HD800
- AKG K701 [\[TEST\]](#)
- Beyerdynamic DT-990 Pro (old version) [\[TEST\]](#)

Kable słuchawkowe: Forza AudioWorks NOIR HYBRID HPC [\[MIKROTEST\]](#)